

POLSKIE TOWARZYSTWO TATRZAŃSKIE

A co u nas ?

ODDZIAŁ KARPACKI W ŁODZI

BIULETYN INFORMACYJNY ODDZIAŁU KARPACKIEGO PTT W ŁODZI
ROK 2017 NR 3 (75)

Rok Mariana Smoluchowskiego

Obchody Roku Mariana Smoluchowskiego praktycznie rozpoczęły się dnia 28 czerwca 2017 r., kiedy to Senat Rzeczypospolitej Polskiej podjął uchwałę o uczczeniu 100. rocznicy śmierci Mariana Smoluchowskiego – genialnego polskiego fizyka. Towarzyszyła tej uchwale wystawa w Senacie RP pod tym samym tytułem. W dniu 30 czerwca 2017 r. odbyła się w Senacie RP konferencja naukowa również pod tą samą nazwą. Wygłoszono wówczas następujące referaty: Prof. dr hab. Bogdan Cichocki (Wydział Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego) - "Życie i działalność Mariana Smoluchowskiego": prof. dr hab. Ewa Gudowska – Nowak (Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej Uniwersytetu Jagiellońskiego) - "Dziedzictwo badań Mariana Smoluchowskiego" oraz 'Kontekst filozoficzny i poznawczy dorobku Mariana Smoluchowskiego" wygłoszony przez prof. Zenona Roskala z KUL.

W dniu 3 września 2017 r. odbyły się uroczyste obchody Roku Mariana Smoluchowskiego w Krakowie. Otwarto wielką wystawę: "Pod przewodnią gwiazdą nauki. W stulecie śmierci Mariana Smoluchowskiego"- w Muzeum UJ przy ul. Jagiellońskiej (czynna do 15. 10. 2017), a o godz. 17. w Teatrze im. Juliusza Słowackiego odbyła się konferencja historyczno-naukowa pt.: "Nauka i Sztuka w hołdzie Marianowi Smoluchowskiemu". Między innymi uroczystymi przedsięwzięciami wygłoszono dwa referaty: prof. Bogdana Cichockiego - "Marian Smoluchowski - życie i twórczość.", prof. Krzysztofa Zamorskiego - "Czy Galicja była aż tak bardzo zacofana?" oraz zaprezentowano koncert w wykonaniu orkiestry Simfonieta Cracovia. Natomiast w dniu 7 września 2017 r. (w rocznicę pogrzebu śp. prof. Mariana Smoluchowskiego) był Dzień Otwarty w Krakowie, gdzie studenci oraz uczniowie szkół średnich mogli wysłuchać wykładów w Auditorium Maximum UJ oraz zobaczyć doświadczenia fizyczne związane z twórczością Mariana Smoluchowskiego. Wygłoszono następujące wykłady: prof. Franciszek Ziejka (UJ): "Marian Smoluchowski a świat artystyczny Lwowa i Krakowa"; prof. Bogdan Cichocki (UW): "Marian Smoluchowski - człowiek, uczonek" oraz mgr inż. Janusz Machulik (PTT): "Między górami a błękitem nieba. Wspomnienie o prof. Marianie Smoluchowskim" - wykład o działalności górskiej.

Zdjęcia Krzysztof Magda
Tekst Janusz Machulik

DAWNE BIESZCZADZKIE CERKIEWKI

Cerkiew w roku 2010

Kaplica grobowa Szemelowskich

fot. Piotr Szechyński

*połonina
łąka wspomnień
dawno przekwitłych
zdarzeń
przygarbiona
rozczochrana
wiatrem historii
wypatruje Tatry
nasłuchując
swym omszałym uchem
wawelskiego dzwonu*

Jerzy Zięba

z tomu „Natchnieni Bieszczadem”

Ustianowa Górna

Cerkiew parafialna p.w. św. Paraskewii. Pierwotna była wzmiankowana już w 1526 roku. Obecna, drewniana, zbudowana została w 1792 r., a remontowana była w 1880 r. Jest to świątynia orientowana, konstrukcji zrębowej, trójdzielna, obita gontem, z kwadratowym, zamkniętym trójbocznie prezbiterium. Gzyms profilowany, z podmurówką osłoniętą gontowym fartuchem. Dach o osobnych kalenicach, z baniastą wieżyczką. Strop płaski, belkowy. Użytkowana do 1951 roku, po którym została opuszczona. Około 1956 r. ktoś wywiózł z cerkwi całe wyposażenie, które obecnie znajduje się w Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku. Gdy w roku 1971 została przejęta przez kościół katolicki nie miała podłóg, stropów i okien. W latach 1971 - 1974 przeprowadzono generalny remont świątyni. Wymieniono podwaliny, części belek ścian i więźby dachowej, poszycie dachu i ścian. We wnętrzu stanął odrestaurowany rokokowy ołtarz z końca XVIII w. pochodzący z kościoła w Hoczwi, który prawdopodobnie pochodzi z cerkwi w Stężnicy. W cerkwi w Ustianowej znajduje się również kamienna kropielnica z datą 1862. Na belce tęczowej widnieje napis "ANNO DOMINI 1792". Cerkiew od 1971 roku pełni funkcję kościoła rzymskokatolickiego p.w. Narodzenia Najświętszej Marii Panny.

Cmentarz cerkiewny z zachowanym jednym nagrobkiem i murowaną, neogotycką, zbudowaną na początku XX wieku kaplicą grobową rodziny Szemelowskich.

*Na podstawie: Stanisław Kryciński "Cerkwie w Bieszczadach" i www.twojebieszczady
spisał Janusz Pilc.*

XXXV Łemkowska Watra w Zdyni

Kolejna – 35 Łemkowska Watra w Zdyni powitała nas ulewnym deszczem. Ale już po godzinie rozbiliśmy nasze namioty na polanie obok źródelka. O godzinie 14 nastąpiło uroczyste rozpalenie „watry” przez starostę Władysława Grabana. Następnie rozpoczął się koncert w wykonaniu zespołów łemkowskich z Polski, Ukrainy, Słowacji, Serbii i Chorwacji. Odbywały się też liczne wydarzenia towarzyszące: wystawy, prezentacje, filmy, konkursy i wspomnienia. Na zakończenie każdego dnia do tańca grały zespoły: Hazard, LH Verbuk, The Doox, Kora LLi, Horpyna.

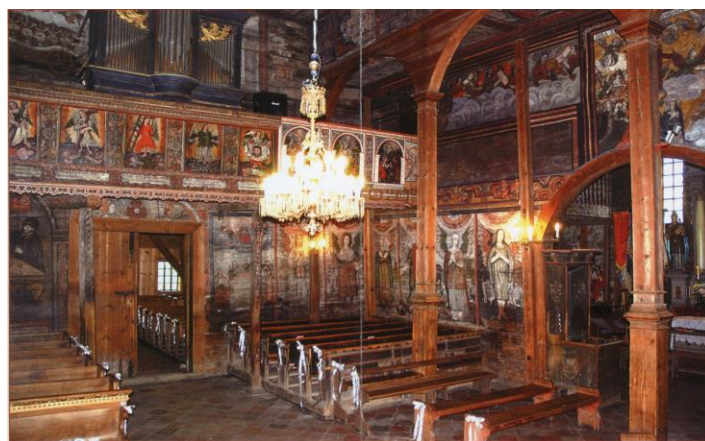
W sobotę udaliśmy się na Rotundę (771 m n.p.m.), gdzie na szczycie znajduje się cmentarz wojskowy z czasów I wojny światowej. Spoczywają na nim polegli żołnierze ze wszystkich walczących armii. Odbudowano pięć strzelistych, drewnianych wież – pylonów, szalowanych gontami i zwieńczonych krzyżami wg pierwotnego wyglądu, który projektował D. Jurkowicz. Jest to chyba najpiękniejszy cmentarz wojenny Beskidu Niskiego.

W niedzielę, po koncercie „Drewutni” – zespołu folkowego z Lublina, opuściliśmy Zdynię.

Kościół pw. św. Michała Archanioła w Binarowej

W drodze powrotnej zwiedziliśmy kościół p.w. św. Michała Archanioła w Binarowej, który wpisany jest na listę UNESCO. Jest to jeden z najpiękniejszych i najcenniejszych drewnianych kościołów w Polsce. Powstał ok. 1500 roku. Jego wnętrze urzeka bogactwem złoceń ołtarzy oraz barwną dekoracją malarską. Najstarsze malowidła pochodzą z początków XVI wieku. Zobaczyć można m. in. 21 scen Męki Pańskiej, sceny Sądu Ostatecznego, Nagłą śmierć, Aniołów Stróżów a także kompozycje kwiatowe i wici roślinne. Najcenniejszymi elementami wyposażenia kościoła są gotyckie rzeźby z końca XIV w. oraz płaskorzeźby w ołtarzach bocznych. Świątynia nadal służy mieszkańcom Binarowej i zachwyca turystów z całego świata.

www.drewniana.malopolska.pl

Będąc w Binarowej należy koniecznie zwiedzić pobliski Biecz nazywany często „Małym Krakowem”. My zwiedziliśmy go w maju br. – wracając z Kermeszu w Olchowcu.

Tekst i zdjęcia Edek Siekierski

Sierpień w Dolomitach i Małej Fatrze

11 sierpnia br. 8. osobowa grupa pod kierownictwem Wojtka „Długiego” wyruszyła w Dolomity. Podróżowali busem, spali w namiotach na kempingach m. in. w Cortina d’Ampezzo, Misurinie. Marmoladę zdobyło troje uczestników – Irenka, Grzesiek i Długi. Było też zwiedzanie Salzburga, Innsbrucku. Wyprawa trwała do 29 sierpnia.

[red]

Zdjęcia Janusz Pilc

Na Wielkim Krywaniu (1709 m n.p.m.)

Dokąd można pojechać względnie niedaleko, bez przygotowań i w minimalnym 2-osobowym składzie? Mała Fatra – bezproblemowa rezerwacja noclegów kilka dni wcześniej i jedziemy. Na tydzień zamieszkałyśmy w pensjonacie w Wyśnych Kamencach nieopodal Terchowej. Dopisała nam pogoda, bo deszcze zakończyły się w dniu naszego przyjazdu. Byłam tam pierwszy raz i tydzień okazał się zdecydowanie za krótki. Podobało mi się wędrowanie odkrytymi graniami, szczególnie, że widoczność była znakomita.

Irena Wagner

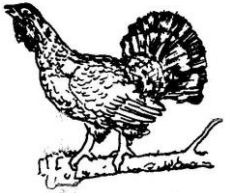

Tiesnawy

Na Chlebie (1647 m n.p.m.)

Zdjęcia Joanna Wagner

TO WARTO WIEDZIEĆ !

Akademicki Klub Turystyczny we Lwowie

29 kwietnia 1906 r. we Lwowie powstał Akademicki Klub Turystyczny – chronologicznie, jako druga po Towarzystwie Tatrzańskim organizacja turystyczna na ziemiach polskich. Inicjatorem jego założenia był Mieczysław Orłowicz, wówczas absolwent prawa, student historii sztuki Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Stowarzyszenie obejmowało działalnością całą Europę. Było pierwszym towarzystwem turystycznym w Polsce, nie ograniczającym się wyłącznie do turystyki górskiej. Inauguracyjna wycieczka odbyła się 6 maja 1906 r. do zamku w Olesku i Podhorcach. Wyjeżdżano w bliższe i dalsze okolice Lwowa, Karpaty Wschodnie, Pieniny, Tatry, Podole, jak też do Prus Wschodnich, Czech, Saksonii, w Alpy Szwajcarskie i in.

W pierwszym roku działalności AKT liczył 43 członków. Pierwszy Zarząd AKT (tzw. Wydział) tworzyli: Mieczysław Orłowicz – prezes (pełnił tę funkcję przez kilka kadencji w latach 1906-1911), Adam Konopczyński – wiceprezes, Waław Kowalewski – sekretarz, Wilhelm Landesberg – z-ca sekretarza, Bronisław Drecki – skarbnik, Władysław Smolka – z-ca skarbnika, oraz Kazimierz Świtalski i Tadeusz Ostrowski (członkowie). Prowadzono aktywną działalność odczytową.

Zadaniem Klubu było organizowanie wycieczek i prowadzenie szkoleń na tematy związane z turystyką, poznaniem okolic – poczynając od prostych informacji o konieczności odpowiedniego ekwipunku, zasad wędrowania czy wyżywienia.

Organizowane przez AKT wyjazdy miały charakter otwarty – brało w nich udział wiele osób, które nie były członkami stowarzyszenia. Na koniec 1908 roku AKT miał już 270 członków.

Od 1908 r. wyodrębniła się Sekcja Narciarska.

AKT niemal od początku swego istnienia (z końcem 1906 r.) wchodził jako członek zbiorowy w skład Akademickiego Związku Sportowego. Działacze AKT z Mieczysławem Orłowiczem na czele byli bardzo aktywni; tylko w latach 1906-1914 zorganizowali ponad 500 wycieczek zarówno na terytorium RP jak też poza jej granicami. Efektem doświadczeń zebranych podczas wędrówek były wydawnictwa AKT: „Przewodnik po Europie” (1909 r.) oraz „Ilustrowany przewodnik po Galicji” (1914 r.).

Wybuch wojny w 1914 roku przerwał działalność klubu aż do 1921 roku, kiedy to jego działalnością kierować zaczęli Mieczysław Orłowicz – prezes oraz Włodzimierz Uhrynowski – sekretarz. Po I wojnie światowej nastąpiło znaczne osłabienie działalności klubu. Jedną z przyczyn tego było rozpoczęcie intensywnej działalności przez Towarzystwo Tatrzańskie, gdzie w 1921 roku powołano Koło Akademickie. Wiosną i latem 1922 roku AKT zorganizował kilka wycieczek – od czerwca tegoż roku rozpoczęto współpracę z lwowskim oddziałem Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. W roku 1922 zakończyła się działalność AKT. Liczył on w tym czasie ok. 300 członków.

Do wyróżnienia członków AKT w masie studentów jak też popularyzacji Klubu w środowisku akademickim (i daleko poza nim) w początkowym okresie działalności służyła specyficzna oznaka organizacyjna: była to szarfa noszona w poprzek piersi, koloru jasnozielonego, srebrnego i ciemnozielonego. Kolor jasnozielony symbolizował łąki, kolor srebrny – rzeki a kolor ciemnozielony – lasy.

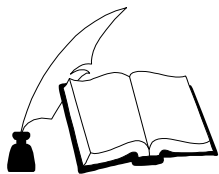
Ponadto obowiązywała wielobarwna, emaliowana odznaka metalowa. Na dwie skrzyżowane ciupagi nałożona była okrągła „blacha”. Dominowały w niej kolory: biały, czerwony, złoty i niebieski. Przedstawiała na czerwonym tle kwiaty górskie; goryczki (gencjany) i szarotki z napisem dookoła: „Akad. Klub Turystyczny Lwów”. Decyzję o jej ustanowieniu podjęto na Walnym

Zebraniu w dniu 9 marca 1907 r. Wzór opracowano w firmie Lauera w Norymberdze. W pierwszym roku funkcjonowania zamówiono u producenta 50 odznak, sprzedano (z niewielkim zyskiem) 36 egzemplarzy w cenie 2 korony i 50 halerzy za sztukę.

W ciągu kilkunastu lat działalności Klubu odznaka była bardzo popularna, zdaniem dr. Mieczysława Orłowicza sprzedano jej w całym kraju około 1000 egzemplarzy, z tego najwięcej we Lwowie i jego okolicach. Obecnie, z racji powojennego podziału Europy, w obecnych granicach Polski odznaka AKT jest prawie niespotykana, na rynku kolekcjonerskim pojawia się niezmiernie rzadko.

Wyszukał Stanisław Flakiewicz

*Źródła: Wielka Encyklopedia Tatrzańska i Wikipedia.
Opracowanie[red]*

NA KARTACH HISTORII

SYLWETKI LUDZI PTT

Ś.p. Władysław Szajnocha

Prezesura ś.p. prof. dr. Władysława Szajnochy była dla Towarzystwa Tatrzańskiego epokową. Przyniosła ona Towarzystwu konsolidację, odrodzenie i podniesienie poziomu działalności do nieosiągniętej dotąd wyżyny.

(1857–1928)

Wybrany w 1904 roku do Wydziału Towarzystwa zajął w nim ś.p. Szajnocha od razu stanowisko wybitne. Przy najbliższych wyborach do prezydium w maju 1906 r., otrzymał godność 1-go wiceprezesa, którą piastował aż do ustąpienia z prezesury hr. Antoniego Wodzickiego w marcu 1912 r., poczem wybrany jednomyślnie prezesem, pozostał na tem stanowisku przez pełnych lat dziesięć, t.j. do roku 1922. Faktyczne kierownictwo spraw Towarzystwa spoczywało jednak w rękach Szajnochy już od r. 1906, gdyż ówczesny prezes hr. Antoni Wodzicki bardzo niewiele czasu mógł poświęcać obowiązkom prezesa, a cały ciężar pracy i odpowiedzialności za losy Towarzystwa włożył na barki wiceprezesa. Tak więc był Szajnocha przez pełnych lat szesnaście włodarzem Towarzystwa. Okres ten jest też punktem kulminacyjnym rozwoju Tow. T. w jego dawnej, przedwojennej postaci. Rzec można, że ten właśnie okres żmudnej i owocnej pracy Szajnochy stał się ideowym i gospodarczym fundamentem obecnego, tak świetnego rozrostu Towarzystwa.

Jako zapobiegliwy administrator zwrócił Szajnocha zaraz od początku uwagę swoją na potrzebę uporządkowania wewnętrznego systemu pracy w Towarzystwie i konieczność ujęcia w karby jego strony gospodarczo-finansowej. Uporządkowanie biura Towarzystwa w Krakowie, z nagromadzonemi w niem stosami aktów i usprawnienie wewnętrznej administracji, dalej stworzenie ścisłego systemu budżetowego i konsekwentne, bezwzględne przestrzeganie równowagi budżetowej, oto jego największe – jakkolwiek na zewnątrz mało widoczne – zasługi.

Jednym z najważniejszych dzieł, które podjął Szajnocha po objęciu prezesury i już we dwa lata, t.j. w roku 1908, do skutku doprowadził, była budowa nowego schroniska nad Morskim Okiem. Jeżeli się zważy, że budżet tego przedsięwzięcia wynosił 80 000 koron, sumę jak na ówczesne zasoby Towarzystwa wprost kolosalną, a sama techniczna strona budowy przedstawiała ze względu na ciężką jeszcze wówczas komunikację Morskiego Oka z Zakopanem wielkie trudności, to z podziwem patrzeć musimy na żelazną wytrzymałość, z jaką Szajnocha dzieła tego w tak

krótkim stosunkowo czasie dokonał. Osobistym jego zabiegiem w Sejmie zawdzięcza Towarzystwo objęcie przez Krajowy Fundusz galicyjski obowiązku spłacania rat annuitetowych od pożyczki 4040 000 koron, udzielonej na tę budowę przez Kasę Oszczędności miasta Krakowa, bez czego Towarzystwo nie mogłoby wówczas ani marzyć o takim przedsięwzięciu.

Drugim dziełem, którego inicjatywę i projekt dał Szajnocha, była budowa wielkiego schroniska na Hali Gąsienicowej. W roku 1913 przygotowane były już plany i finansowy plan pokrycia kosztów tej budowy, zaś ś.p. Szajnocha uzyskał był – dzięki znowu osobistym swoim zabiegiom – zgodę rodziny Uznańskich, którzy początkowo zezwolenia na budowę dać nie chcieli. Niestety wojna pokrzyżowała te zamiary, a myśl Szajnochy podjął i skutecznie w dziesięć lat później Oddział Warszawski Towarzystwa.

Wybitną zasługą prezesa było podniesienie wydawnictwa Towarzystwa, jakim był „Pamiętnik”, na wyższy stopień doskonałości. [...]

Do zasług jego zaliczyć należy również przyczynienie się do powstania obecnego gmachu Muzeum Tatrzańskiego im. Chałubińskiego. [...]

Jako przewodniczący posiadał Szajnocha dwa przymioty niezmiernie cenne: umiejętność jednania sobie współpracowników i lojalność wobec uchwał kolegialnych, którym zawsze się poddawał. Kolegiarność uchwał była dla niego pierwszą i nienaruszalną zasadą dobrych rządów, a przebijająca się w każdym jego słowie i czynie troska o dobro Towarzystwa – troska wolna od osobistych ambicji czy uprzedzeń – jednała mu serca tych, którym dane było z nim pracować. Wytworzona w tych warunkach w łonie Wydziału Towarzystwa niezwykła harmonia współpracy, tak ściśle łączyła wszystkich członków Zarządu z osobą prezesa, że gdy w r. 1921 zażądał on, ażeby zdjęto z niego ciężar obowiązków i pozwolono mu ostatnie lata życia poświęcić ukochanej pracy naukowej, żądanie to spotkało się z jednomyślnym protestem i odmową. Z ciężkim sercem Wydział przyjął rezygnację w roku 1922. Równocześnie Walne Zgromadzenie nadało mu godność członka honorowego.

Oddany prawie do ostatnich chwil życia pracy naukowej na terenie Śląska cieszyńskiego, zakończył tam dnia 1 sierpnia 1928 roku w Jaworzu pracowity i owocny żywot. [...]

Adam Lardemer, WIERCHY, 1928 r

Wyszukał Stanisław Flakiewicz

WIEŚCI NIE TYLKO Z GÓR

➤ Gmina Dukla wydała w lipcu informator "Szlak rowerowy gminy Dukla". Informator zawiera opis nowo oznakowanego szlaku rowerowego w gminie Dukla - niebieskiego, 42 km, zaczynającego i kończącego się w Dukli na dworcu autobusowym. Zawiera wykresy hipsometryczne kolejnych odcinków szlaku: Dukla - Wietrzno Szkoła, Wietrzno Szkoła - Łęki Dukielskie - Myszkowskie Wiatraki, Łęki Dukielskie - Myszkowskie Wiatraki - Teodorówka Wzgórze 534, Teodorówka Wzgórze 534 - Chyrowa Stacja Narciarska, Chyrowa Stacja Narciarska - Dukla Dworzec PKS, opisy i zdjęcia atrakcji turystycznych na trasie, a także informacje praktyczne dla rowerzysty.

➤ 26 sierpnia na terenie Gutkowej Koliby w Lipowcu koło Jaślisk odbył się koncert zespołu Dom o Zielonych Progach, z którego dochód przeznaczony został na rzecz remontu i rekonstrukcji dzwonnicy w Polanach Surowicznych.

➤ Powstaje koncepcja drogi S19 z Babicy do Barwinka. W ramach projektowanego odcinka przewiduje się wykonanie m.in. 3 tuneli o łącznej długości ok. 4,65 km, 42 estakad o łącznej długości ok. 15,7 km, wiaduktów oraz przejść dla zwierząt. Droga będzie miała po dwa pasy ruchu w każdym kierunku. Ma powstać do 2023 roku.

➤ Stowarzyszenie MAGURYCZ w ramach działań społecznych w roku 2017 wyremontowało 116 kamiennych nagrobków oraz 2 krzyże przydrożne. Wolontariusze pracowali na bojkowskich, łemkowskich i ukraińskich cmentarzach w Tarnawie Niżnej, Blechnarce - gm. Uście Gorlickie, Starej Hucie - gm. Narol, Lipiu - gm. Czarna i Szandrowcu - rejon turczański, Ukraina.

➤ W tegoroczne wakacje na szlaki piesze w Bieszczadzkiem Parku Narodowym weszło 263,1 tys. zwiedzających. W lipcu było ich 122,1 tys. (o 14,6% więcej niż w roku ubiegłym), w sierpniu zaś 141,0 tys. (o 4% mniej niż w sierpniu 2016 r.). Razem daje to frekwencję wynoszącą 263,1 tys., czyli o 0,4% wyższą niż w wakacje 2016 r. Najwięcej wejść (VII-VIII) zanotowano z Wołosatego w kierunku Tarnicy 45,9 tys. oraz z Przełęczy Wyżnej na Połoninę Wetlińską 44,5 tys. Były to wartości niemal identyczne w porównaniu z rokiem poprzednim.

➤ Z danych Tatrzańskiego Parku Narodowego wynika, że tylko w lipcu i sierpniu w Polskie Tatry wybrało się 1 mln 640 tys. osób. Tym samym pobity został zeszłoroczny rekord. Od stycznia br. do Tatrzańskiego Parku Narodowego weszło już ponad 2 mln 870 tys. turystów. To więcej niż w 2016 r.

o ponad 120 tys. osób. W lipcu br. TPN odwiedziło prawie 780 tys., a w sierpniu ponad 860 tys. osób. Najwięcej wejść do parku narodowego odnotowano 14 sierpnia (39 tys. turystów), czyli w poniedziałek w środku „długiego weekendu”. Najpopularniejszym celem tatrzańskich wycieczek jest niezmiennie Morskie Oko. Tylko w te wakacje odwiedziło je ok. 450 tys. osób. Inne najczęściej odwiedzane miejsca to np. Kasprowy Wierch, Łysa Polana, Dolina Jaworzynki czy Dolina Kościeliska. W ostatnich latach wpływy z opłat za wstęp do Tatrzańskiego Parku Narodowego rosły. W 2010 roku Park pozyskiwał ze sprzedaży biletów 5,8 mln zł, w 2014 roku było to już 7,3 mln zł. Ustawowo, 15 proc. wpływów z biletów wspiera działalność ratowniczą Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego.

➤ W słowackiej miejscowości Zdziar (10 kilometrów od polskiej granicy) powstaje nietypowa drewniana konstrukcja - ścieżka widokowa wiodąca 24 metry nad ziemią pomiędzy koronami drzew. Rozciągać się będzie stamtąd malownicza panorama Tatr Bielskich i Pienin. Na 603-metrowej trasie turyści znajdą też wiele informacji edukacyjnych dotyczących regionu. Częścią projektu jest też 32-metrowa wieża widokowa, która została już ukończona. Całość ma zostać otwarta we wrześniu tego roku.

➤ Od lica 2016 roku na terenie obserwatorium astronomicznego na Popie Iwanie w Czarnohorze działa całodobowa stacja ratownictwa górskiego. W okresie od lipca 2016 do lutego 2017 górę Pop Iwan oraz obserwatorium odwiedziły 2992 grupy turystyczne, razem 15091 osób, w tym 708 obywateli innych państw. W tym okresie pomoc medyczna udzielona została 72 osobom. W ramach projektu „Polska pomoc rozwojowa” przy współpracy Grupy Bieszczadzkiego GOPR-u prowadzone są szkolenia ukraińskich ratowników górskich oraz zakupiony zostanie sprzęt ratowniczy i skuter śnieżny.

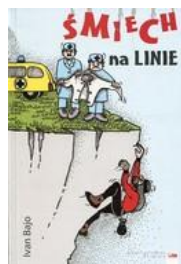
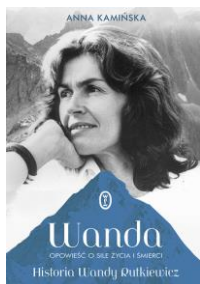
➤ Wieloletni prezes Oddziału Łódzkiego PTT – Krzysztof Pietruszewski złożył rezygnację. Jak sam wyjaśnił na facebooku odczuwa już brak pomysłów na realizację zadań statutowych w nowych czasach i chciałby więcej czasu poświęcić sprawom osobistym. Dziękujemy za pracowite lata w O/Łódzkim.

Wyszukała Irena Wagner

Portale: nowiny24.pl, beskidniski.pl, gazeta.pl, Bdpn.pl oraz „Kurier galicyjski”.

A CO W KSIĘGARNIACH ?

- Adam Czarnowski. **O tatrzańskich pocztówkach.** 535 s., Wydawnictwa TPN, Zakopane 2017.
- Rafał Monita. **Sztambuch Michała Jagielly.** 246 s., wyd. Astraia, Kraków 2017.
- Ludwika Włodek. **Cztery sztandary, jeden adres. Historie ze Spisza.** 448 s., Wydawnictwo Literackie, Kraków 2017.
- Ilona Wiśniewska. **Białe. Zimna wyspa Spitsbergen.** 208 s., wyd. Czarne, Wołowiec 2017.
- Bartosz Andrzejewski. **Górska korona Polski. Wędrówka przez cztery pory roku.** 230 s., wyd. Stapis, Katowice 2017.
- Krzysztof Mikucki. **Potęga gór.** str. 215 s., wyd. Góry Books, Kraków 2017.
- Ivan Bajo. **Śmiech na linie.** 232 s., wyd. Stapis, Katowice 2017.
- Anna Kamińska. **Wanda. Opowieść o sile życia i śmierci. Historia Wandy Rutkiewicz.** 440 s., Wydawnictwo Literackie, Kraków 2017.
- Allan Sandy. **Na drodze bez powrotu. Pierwsze przejście grani Mazeno na Nanga Parbat.** 280 s., wyd. Bezdroża, Kraków 2017.
- **PLAJ Nr 53** Almanach Karpacki (wiosna 2017). Towarzystwo Karpackie & Oficyna Wydawnicza "Rewasz", Warszawa - Pruszków 2017.

Wyszukała Irena Wagner

A CO DALEJ ?

Zebrania:

CKM, ul. Lokatorska 13, godz.18

5 października – Góry Szkocji - pokaz zdjęć Roberta Kamińskiego.

19 października – **Ruchem konika szachowego po Alpach** - pokaz zdjęć Katarzyny Swojnóg i Jarka Graczyka

2 listopada – **Góra Południca** – pokaz zdjęć Zofii Śmistek

16 listopada – **Wakacyjny Album nr 3** – pokaz zdjęć Małgorzaty i Krzysztofa Kuhnów

7 grudnia – Film o tematyce górskiej

21 grudnia – Spotkanie wigilijne

Wyjazdy:

6-8. 10. 2017 – Spotkanie Oddziałów PTT w Zakopanem

Nasza strona internetowa:

www.karpacki.ptt.org.pl

Nasz adres e-mailowy:

karpacki.lodz@gmail.com